

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 februarie

Seria I, Anul XXIII, Nr. 8 (316), 2020

2 FEBRUARIE ZIUA PERSOANELOR CONSACRATE



Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3; Petru Maior, preot greco-catolic, model de slujire a Bisericii și a culturii poporului român - 198 de ani de la trecerea în eternitate - pag. 4-6; Pastila Credinței (XXXIV) - În ce calitate și... cu ce calitate - pag. 7-8; Decada de rugăciune pentru unitatea creștinilor - pag. 10-11.

Consacrare episcopală



În numele Preasfintei, celei de o Ființă, de viață făcătoare
și nedespărțitei Treimi,

† **Cardinal LUCIAN**

din harul și mila lui Dumnezeu,
și prin grația Sfântului Scaun Apostolic al Romei,
Arhiepiscop și Mitropolit al Arhiepiscopiei de Alba Iulia și
Făgăraș,
Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unită cu Roma,
Greco-Catolică,
în deplină comuniune de credință cu Sfântul Scaun Aposto-
lic al Romei,

Venerabililor Frați întru Episcopat, Protopopilor, Cle-
rului, Persoanelor consacrate și tuturor credincioșilor Bise-
ricii noastre,

Cerând ajutorul Spiritului Sfânt și cu împreună lucra-
rea Venerabililor Frați întru Episcopat, Sinodul Episcopilor
Bisericii Române Unită cu Roma, Greco-Catolică a ales doi
noi Episcopi:

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Mihaela Caba, Ioan Dărăbăneanu,
Alin Crețu, Eugen Ivuț.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526



Părintele CRISTIAN DUMITRU CRIȘAN

Episcop ales Auxiliar al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și
Făgăraș, Episcop titular de Abula.

și **Părintele CĂLIN IOAN BOT**

Episcop ales Auxiliar al Eparhiei de Lugoj, Episcop titular
de Abritto,

Împreună cu Sfântul Părinte Papa Francisc, după rân-
duiala canonică, i-am proclamat pe noii Episcopi la Roma re-
spectiv la Blaj, pe data de 22 ianuarie 2020. În baza drepturilor
conferite de Canoanele Sfinților Apostoli, ale Codului Canoan-
nelor Bisericii Orientale, conform can. 82, emitem prezenta

C I R C U L A R Ă

Prin care stabilim cele două date ale consacrării celor doi noi
Episcopi, după cum urmează:

Preasfinția Sa CRISTIAN DUMITRU CRIȘAN:

sâmbătă 28 martie 2020 la ora 10:00,

în Catedrala Arhiepiscopală Majoră "Sfânta Treime" din Blaj,

Preasfinția Sa CĂLIN IOAN BOT:

sâmbătă 25 aprilie 2020 la ora 10:00,

în Catedrala „Coborârea Sfântului Spirit” din Lugoj.

Cerem Venerabililor Frați întru Episcopat, Protopopi-
lor și Clerului, să prevadă ca această circulară să fie citită în
fiecare comunitate a Bisericii noastre.

Spre rodnicia păstorie a bunilor noștri credincioși,
prin mijlocirea Preacuratei Doamnei Noastre, de Dumnezeu
Născătoare și Pururea Fecioarei Maria, ale Sfinților Apostoli
Petru și Pavel, ale fericitorilor episcopi martiri greco-catolici și
ale tuturor Sfinților, în numele Marelui Arhiereu Isus Cristos,
cerem Preamilostivului Dumnezeu să trimită asupra celor doi
noi Episcopi darurile Preasfântului Spirit, spre lauda și mări-
rea Preasfintei Treimi, spre întărirea comuniunii cu Biserica
Romei, a fidelității față de tradiția Bisericii Române Unită
și a propovăduirii Evangheliei în sânul neamului românesc.

Data la Blaj, Sediul Arhiepiscopului Major, în ziua de
5 februarie, Anul Domnului 2020.

† **Cardinal LUCIAN**

Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unită cu Roma,
Greco-Catolică,

Președintele Sinodului Episcopilor

† **Claudiu Lucian POP**

Secretarul Sinodului Episcopilor

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Har pentru a face voința lui Dumnezeu

16.02.2020

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Evangelhia de astăzi (cf. Mt 5,17-37) este luată din „predica de pe munte” și tratează tema împlinirii Legii: cum trebuie eu să împlinesc Legea, ce este de făcut. Isus vrea să îi ajute pe ascultătorii Săi să aibă o abordare corectă a prescrierilor poruncilor date lui Moise, îndemnând să fie disponibili față de Dumnezeu care ne educă la adevărata libertate și responsabilitate prin Lege. Este vorba de a o trăi ca un instrument de libertate. Să nu uităm aceasta: a trăi Legea ca un instrument de libertate, care mă ajută să fiu mai liber, care mă ajută să nu fiu sclav al patimilor și al păcatului. Să ne gândim la războaie, să ne gândim la consecințele războaielor, să ne gândim la fetița aceea care a murit de frig în Siria alaltăieri. Atâtea calamități, atâtea. Acesta este rod al patimilor și oamenii care fac războiul nu știu să își domine propriile patimi. Le lipsește împlinirea Legii. Când se cedează în fața ispitelor și a patimilor, nu suntem stăpâni și protagoniști ai propriei vieți, ci devenim incapabili să o gestionăm cu voință și responsabilitate.

Discursul lui Isus este structurat în patru antiteze, exprimate cu formula: „Ați auzit că s-a spus... dar eu vă spun”. Aceste antiteze fac referință la tot atâtea situații din viața zilnică: uciderea, adulterul, divorțul și jurămintele. Isus nu abolește prescrierile care se referă la aceste problematice, ci le explică semnificația deplină și indică spiritul cu care trebuie respectate. El încurajează să se treacă de la o respectare formală a Legii la o respectare substanțială, primind Legea în inimă, care este centrul intențiilor, al deciziilor, al cuvintelor și al gesturilor fiecăruia dintre noi. Din inimă pornesc acțiunile bune și cele rele.

Primind Legea lui Dumnezeu în inimă se înțelege că, atunci când nu este iubit aproapele, ne ucidem într-o oarecare măsură pe noi înșine și pe alții, pentru că ura, rivalitatea și dezbinarea ucid caritatea fraternă care este la baza raporturilor interpersonale. Și acest lucru este valabil pentru ceea ce am spus despre războaie precum și pentru bârfe, pentru că limba ucide. Primind Legea lui Dumnezeu în inimă se înțelege că dorințele trebuie conduse, pentru că nu tot ceea ce se dorește se poate avea și nu este bine de cedat în fața sentimentelor egoiste și posesive. Când se primește Legea lui Dumnezeu în inimă se înțelege că trebuie abandonat un stil de viață făcut din promisiuni nerespectate, precum și să se treacă de la interdicția de a jura fals la decizia de a nu jura deloc, asumând atitudinea de sinceritate deplină față de toți.

Și Isus este conștient că nu este ușor de trăit poruncile în acest mod așa de totalizant. Pentru aceasta ne oferă ajutorul iubirii Sale: El a venit în lume nu numai pentru a da împlinire Legii, ci și pentru a ne dărui harul



Său, așa încât să putem face voința lui Dumnezeu, iubindu-l pe El și pe frați. Totul, totul putem face cu harul lui Dumnezeu! Mai mult, sfințenia nu este altceva decât a păstra această gratuitate pe care ne-a dat-o Dumnezeu, acest har. Este vorba de a ne încrede în El și de a ne încredința Lui, harului Său, acelei gratuități pe care ne-a dat-o și de a primi mâna pe care El ne-o întinde constant, pentru ca eforturile noastre și angajarea noastră necesară să poată fi susținute de ajutorul Său, plin de bunătate și de milostivire.

Astăzi Isus ne cere să înaintăm pe calea iubirii pe care El ne-a indicat-o și care pornește din inimă. Acesta este drumul de urmat pentru a trăi ca niște creștini. Fecioara Maria să ne ajute să urmăm calea trasată de Fiul Său, pentru a ajunge la bucuria adevărată și a răspândi pretutindeni dreptatea și pacea.

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori,

Vă salut pe voi toți, romani și pelerini; îndeosebi pe cei care provin din Croația și din Serbia; din Trappes, Franța; din Dieceza de Toledo, Spania; și studenții de la „Colegio Asunción Cuestablanca” din Madrid. Salut credincioșii din Biancavilla, Fiuggi, Aprilia, Pescara și Treviso; copiii de la Mir din Serravalle Scrivia, Quarto d'Altino și Rosolina. Și urez tuturor o duminică frumoasă! Vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine! Poftă bună și la revedere!

Otilia BĂLAȘ

Petru Maior, preot greco-catolic, model de slujire a Bisericii și a culturii poporului român

- 198 de ani de la trecerea în eternitate -

Prin Petru Maior, istoria încetează de a mai fi la noi simplă povestire, ci analiză critică a faptelor și izvoarelor, iar în lingvistică ne introduce metoda istorică în explicarea formării și dezvoltării limbii noastre. Dimitrie Macrea

Datoria de a-i onora memoria și a-i aduce cuvenitul omagiu se face puternic simțită la date comemorative – astăzi, la 198 de ani de la trecerea în eternitate.

Dacă prima generație de intelectuali ai Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică înscrie în rândul ei pe Episcopul Inocențiu Micu-Klein, întemeierea Blajului și pe Episcopul Petru Pavel Aron, cel care a deschis în 1754 Școlile Blajului, a doua generație, cea pornită de pe băncile acestor școli, este reprezentată de cele mai impunătoare personalități din veacul luminilor, exponenții Scolii Ardelene: Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior și Ion Budai-Deleanu.

Ei alcătuiesc un singur gând, o singură voință, afirmă George Ivașcu în „Istoria literaturii române 1”: „Ceea ce unul începe, ceilalți împlinesc, continuă, propagă. În fiecare conștiință programul de preocupări și teme tratate trăiește integral...”.

Toți au fost exponenții aspirațiilor naționale și sociale ale românilor din Transilvania și „factori activi pentru făurirea culturii noastre moderne”, toți au luat parte la redactarea documentului „Supplex Libellus Valachorum Transsilvaniae” (Petiția Valahilor din Transilvania).

Petru Maior s-a născut în Căpușul de Câmpie din județul Mureș, unde tatăl său, Gheorghe Maior, era preot-protopop greco-catolic.

La Căpușul de Câmpie Petru Maior a făcut școala primară, clasele gimnaziale le-a urmat la „Colegiul Reformat” din Târgu Mureș, iar liceul la Blaj (1771-1774). Continuă studiile la Roma și Viena, la Roma, Teologia și Filozofia, la Colegiul „De Propaganda Fide” (1774-1779), la Universitatea din Viena, Dreptul (1779-1780), la finalul cărora se înapoiază la Blaj (1780).

În timpul Episcopului Grigore Maior (1772-1782) și în continuare al Episcopului Ioan Bob (1872-1830), este profesor de logică, metafizică și dreptul natural la „Gimnaziul” din Blaj „vestita și inegalabilă școală de mai târziu, Liceul „Sfântul Vasile”.

După patru ani părăsește Ordinul „Sfântul Vasile” în care intrase și, ca preot, primește Protopopiatul Reghinului și al Gurghiului (1785-1809). Timp de 20 de ani, cât a fost protopop al Protopopiatului Reghin, s-a remarcat printr-o intensă activitate. Cu talentul de a-și organiza metodic munca, a lucrat din greu: ținea conferințe pentru cultura preoților și a poporului, era foarte exigent cu preoții, om luminat, a vegheat și sprijinit cu mare grijă școlile confesionale sătești.

A rămas în istoria Bisericii noastre o imagine a

protopopului din Reghin, imagine lăsată din anii mulți de efort pentru bunul mers al școlilor confesionale: „Mergea Petru Maior prin sate, unde adunând pruncii, făcea examen; pe cei ce știa, îi lăuda, pe ceilalți părințește îi dojenea și rânduia mijlociri ca să învețe [...] Vara umbla pe câmpuri, prin păduri, unde știa că sunt adunați pruncii a paște vitele și, văzându-i, îi striga la dânsul, care cunoscându-l, îndată alerga într-acolo și el îi întreba ceea ce au mai învățat și din nou îi mai învăța și lumina...” (Dimitrie Macrea, „Lingviști și filologi români”, Ed. Științifică, București, 1959, p.48).

În anul 1809 se stabilește la Buda, unde va fi „crăiesc revizor”, corector al cărților românești care se tipăreau în importanta tipografie din Capitala Ungariei, unde lucrase înainte Samuil Micu. După mărturisirea sa, a optat pentru acest serviciu „mai mult să poată sluji neamul”. La Buda a trăit și a lucrat până la sfârșitul vieții, 14 februarie 1821.

Reprezentanții Scolii Ardelene au fost foarte mult sprijiniți de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea. Episcopul Ignatie Dărăbant (1788-1805), care a susținut literatura și cultura noastră națională, îi primea în casa și la masa sa când poposeau la Oradea, în drum spre Buda, Viena și Roma pentru studiu și documentare. Tot la fel, au fost susținuți și de Episcopul Samuil Vulcan (1806-1839). „Nemuritorii noștri cărturari Gheorghe Șincai, Petre Maior, Samuil Micu-Klein de câte ori cercetau pe Episcopul mecenate, veniau la Sfânta Liturghie închinându-se cu evlavie înaintea altarului Domnului din această pompoasă biserică...” (Catedrala „Sfântul Nicolae”, amintește Petru Dejeu.

Petru Maior a reușit să-și publice în timpul vieții o parte din operele cele mai importante, ceea ce nu s-a întâmplat cu ceilalți exponenți ai Scolii Ardelene. În felul acesta a avut o mare influență asupra contemporanilor și a posterității, fapt ce l-a determină pe Nicolae Iorga să intituleze cel mai mare capitol din „Istoria literaturii române în secolul al XVIII-lea”: „Epoca lui Petru Maior”.

Petru Maior a scris lucrări teologice: „Didachii, adică învățături pentru creșterea fiilor la îngropăciunea pruncilor morți” (Buda, 1809), „Propovedanii la îngropăciunea oamenilor morți”, „Prediche, sau învățături la toate duminicile și sărbătorile anului” (1810-1811) și Procanon (1783), operă care prezintă și explică canoanele bisericesti.

(continuare în pag. 5)



Foto: www.wikimedia.org

(urmare din pag. 4)

Prin lucrările teologice a urmărit să ridice conștiința credincioșilor, fapt pe care îl mărturisește: „Se cade pururea și necurmat a se face poporului învățătură pentru ferirea de păcate și sporirea în fapte bune și a-l deprinde cu măiestria de a se cunoaște pe sine”. Petru Maior a fost și un talentat orator, predicile lui se remarcă prin evidente calități literare, prin vigoarea stilului și puterea de sugestie a imaginilor.

Ca istoric, respectă riguros adevărul: „Eu totuși, pentru dragostea adevărului cu care îmi este învăpăiată inima, mai bucuros am fost să sufăr primejdia decât să las sau a se înșela cei viitori cu strălucirile cele nălucite sau a nu ști cauza schimbărilor celor în veacul meu întâmplare” (Op.cit., p.53).

Opera istorică principală a lui Maior este „Istoria pentru începutul românilor în Dacia” (Buda, 1812), care se deschide cu cuvintele: „Anevoie este a nu grăi adevărul”. Lucrarea are 25 de capitole, în întregul ei, este o expunere critică și polemică a istoriei poporului român. În primele capitole autorul tratează colonizarea Daciei cu coloniști romani, a Daciei rămasă pustie, originea romană a poporului român și continuitatea ele-

mentului roman în Dacia. Susține cu argumente de ordin istoric, filozofic și psihologic originea pur romană a poporului român. Ultimele patru capitole tratează situația românilor de dincolo de Dunăre până la venirea turcilor.

Lucrarea are două anexe filologice: „Disertațiune pentru începutul limbei românesce” și „Disertațiune pentru literatura cea veche a românilor”.

Documentata istorie a lui Petru Maior răspunde istoricilor străini, cum sunt istoricii austrieci: Franz Sulzer, J.K.Eder, J.Ch.von Engel și B.Kopitar, care contestau continuitatea românilor în fosta Dacie – pentru exponenții Școlii Ardelene, istoria și lingvistica sunt modelatoare de conștiințe, baze de necontestat în obținerea drepturilor românilor din Transilvania.

O altă lucrare istorică este: „Istoria Besearecei Românilor, atât a cestor din coace, precum și a celor din colo de Dunăre”, Buda, 1821. Lucrarea are două părți: istoria creștinismului la români, în care, cu argumente, dovedește că poporul român s-a născut creștin datorită coloniștilor romani aduși în Dacia. Tot aici tratează Unirea cu Roma, la 1700, și urmările benefice ale revenirii la Biserica Romei. În partea a doua prezintă istoricul Episcopiiilor din Transilvania; „este prima lucrare de acest fel apărută în istoriografia noastră”, susține Dimitrie Macrea.

Considerat un lingvist modern, Petru Maior a afirmat adevăruri rămase valabile până în zilele noastre. Principalele lucrări în acest domeniu sunt: „Dialog pentru începutul limbii române între nepot și unchi”, „Orthographia romana sive latino- valachica una cum clavi qua penetralia originationis vocum reserantur”, ambele publicate în fața Dicționarului de la Buda (1825), și cele două Disertații amintite mai sus. Spre deosebire de Samuil Micu și Gheorghe Șincai, care susțineau că limba română „continuă limba latină clasică”, Petru Maior „stabilește că limba română, ca și celelalte limbi române, este continuatoarea limbii latine populare”, precizare făcută printre primii lingviști europeni. Reținem și comparația cu limba italiană, care, „prin ai săi învățați s-au abătut de la limba poporului roman cea veche”, de aici afirmația: „limba poporului romanilor celor de demult vecuiește până astăzi în gura românilor noștri”. Și concluzia: „Așa dară, limba românească e mai curată limbă latinească a poporului roman celui vechi decât limba italească (Op. cit., p.60). Petru Maior contestă existența în limba noastră a elementelor de substrat și a influențelor nelatine, dar are o concepție modernă asupra neologismelor, prin care limba se îmbogățește, și indică drept surse limba latină și limbile române.

Petru Maior a contribuit și la elaborarea primului dicționar etimologic al limbii române, Dicționarul de la Buda(1825), la care au lucrat Samuil Micu și Canonul orădean Ioan Corneli și alții.

În ceea ce privește scrierea și ortografia limbii

(continuare în pag. 6)

Seară spirituală pentru medicii catolici

La Seminarul Teologic Greco-Catolic a avut loc miercuri o seară spirituală organizată de un grup al medicilor catolici.

În prima parte a întâlnirii părintele Sorin Crăciun, spiritualul grupului, a prezentat în câteva cuvinte mesajul spiritual al Preasfinției Sale Virgil Bercea, prezentat la Adunarea Eparhială, noutăți din viața bisericii și prezentarea mesajului Sfântului Părinte Papa Francisc cu ocazia zilei internaționale a bolnavului.

Mai apoi au fost discutate teme de spiritualitate specifice asistenței medicale și spirituale a bolnavilor.

Partea cea mai animată și interesantă a întâlnirii a fost explicarea cu exemplul practic a simbolisticii înveșmântării preotului și a Proscomidiei (pregătirea Sfintelor daruri pentru celebrarea liturgică). Au fost mai multe întrebări care au rezultat din această prezentare practică și s-au atins probleme specifice de Tipic bisericesc, Uzul sacramentelor și de



Liturgică atât din ritul bizantin cât și din cel latin, spre comparare.

Aceste întâlniri vor continua pe tot parcursul acestui an pastoral cu prezentarea simbolisticii Sfintei Liturghii de rit bizantin.

Biroul de presă

(urmare din pag. 5)

Petru Maior,

române, a fost, ca toți reprezentanții Școlii Ardelene, adeptul scrierii cu caractere latine. Lui îi datorăm în ortografia noastră semnele diacritice de sub ș și ț, precum și scrierea după modelul italian a lui: che, chi, ghe, ghi.

Referindu-se la opera sa, Petru Maior, cu modestie, spunea adesea: „Eu numai cât am aruncat sămânța”..., considerându-se un întemeietor. Dar meritul său, prin tot ce a creat, este esențial: „a introdus în istoriografia și lingvistica noastră principiul critic ca bază a cercetărilor”.

Referindu-se la Școala Ardeleană și la exponenții ei, deci și la Petru Maior, George Ivașcu observă nemulțumit: „Lipsind încă edițiile critice pentru cea mai mare parte din opera lăsată de <corifeii> Școlii Ardelene, uneori lipsind edițiile de orice fel, imaginea integrală a ceea ce a fost produsul unei formidabile energii intelectuale, cum în afară de Cantemir și Dosoftei, cultura română nu mai cunoscuse...”, stăm în fața unei mari și nedrepte pierderi, pe care noi o simțim dureros.

La 14 februarie se împlinesc 198 de ani de la stingerea sa din viață a lui Petru Maior. Este un moment în care din nou ne plecăm cu recunoștință în fața Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, neostenită Biserică în a da țării valori nemuritoare, create de preoții și oamenii ei mari.

De mai bine de o jumătate de veac, sau poate mai de mult, se pare că „sămânța” aruncată de Petru Maior,

preotul-cărturar, n-a căzut într-un ogor fecund. În fața omului și a operei sale sunt astăzi tot mai puțini. Ce spune Petru Maior, simplitatea vieții unui preot care a muncit din greu, tăcut și cu entuziasm pentru a aduce lumină acolo unde nu era, zidind, împreună cu Samuil Micu, Gheorghe Șincai și Ion Budai-Deleanu, bazele culturii române moderne, știu doar unii specialiști.

Petru Maior, ca și ceilalți reprezentanți ai Școlii Ardelene, a avut norocul „să-și formeze personalitatea la școala unora din cei mai iluștri bărbați ai neamului, la Blaj” și la Școlile Catolice din Apus. „Un noroc” au avut și aceia dintre noi care au văzut băncile din Școlile Blajului din trecut: trunchiuri întregi de copaci șlefuiți... Privind aceste bănci, se poate avea măsura muncii titanice a celor care au plecat de acolo... Și a înaltelor valori spirituale și culturale date neamului de Biserica Română Unită cu Roma...

Petru Maior a fost unul dintre preoții acestei Biserici, model de „smerită slujire” a Bisericii și a culturii poporului român.

Bibliografie

1. G. Ivașcu, „Istoria literaturii române I”, Ed. Științifică, București, 1969.
2. Nicolae Iorga, „Istoria literaturii românești în veacul al XIX-lea”, Ed. Minerva, București 1983.
3. Dimitrie Macrea, „Lingviști și filologi români”, Ed. Științifică, București, 1959.
4. * * * „Școala Ardeleană”, Ediție critică, note, bibliografie și glosar, Ed. Minerva, București, 1983.

PASTILA CREDINȚEI (XXXIV)

ÎN CE CALITATE ȘI ... CU CE CALITATE?

Prima parte a întrebării a fost pusă domnului Unomo – același sau altul – de către un nonagenar, ce se afla, de vreo patru ani, în prizonieratul patului, într-o duminică dimineața, când domnul Unomo se pregătea să meargă la biserică.

Domnul Unomo îi explică nonagenarului că merge la biserică înainte de ora începerii Sfintei Liturghii, deoarece are de ținut o „expunere”.

Întrebarea nonagenarului: „în ce calitate?”, îl oprește din graba plecării pe domnul Unomo, care dă un răspuns grăbit și, din cauza aceasta, destul de confuz, din care, probabil, nonagenarul nu a înțeles prea mult.

După Sfânta Liturghie, în tihna și pacea duminicală revine, în mintea domnului Unomo, întrebarea: „în ce calitate?”, ce se transformă repede într-o veritabilă provocare la meditație și dialog colocvial, cu sinele. Nici nu începe bine acest dialog, că survine, repede, adausul la întrebarea nonagenarului sub forma: „și cu ce calitate?”.

Vom relata, în continuare, aserțiunile acestui dialog, a domnului Unomo, fără comentarii și fără explicații argumentative, lăsându-i cititorului dreptul de a fi de acord, sau nu, cu cele afirmate.

1. „Calitatea” de a purcede, de a înfăptui o acțiune în realitatea imediată, poate fi de două feluri: în **calitate profesionalizată**, primită în urma unei instruirii avizate ce se finalizează cu dobândirea unei profesii (cea de profesor în cazul domnului Unomo), ori în **calitate neprofesională**, având originea în ce se numește **menire** (vocație, exigență, determinare interioară) la care, prin proprie asumare și autoeducație, se acceptă **ursita** (ceva care vine din afară).

2. Ca urmare domnul Unomo decide că expunerea sa, făcută în cadrul catehezelor plenare, lunare, ale Reuniunii Mariane „Sf. Maria” din Beiuș, face parte din categoria „în calitate neprofesionalizată”, numită „misionarism laic”.

3. Urmează, în meditația respectivă, o amplă retrospectivă, un fel de inventar (arbitrar) al situațiilor în care domnul Unomo, a săvârșit (la viața lui) acțiuni în „calitate profesionalizată” ori în „calitate neprofesionalizată”.

4. Din prima categorie fac parte activitățile și acțiunile exercitate „în calitate” de profesor. Dintre acestea de primă strictețe sunt orele de predare-învățare, sutele de ore, în cei 42 de ani petrecuți la catedră. Asta înseamnă transmiterea de cunoștințe, din postura atestată, cu respectarea normelor, impuse de reforme și metodologii naționale.

Meditația domnului Unomo nu a avut ca obiectiv, de data aceasta, să răspundă și la jumătatea cealaltă

a întrebării din titlul articolului: „și cu ce calitate?”, deoarece a „sărit” la o altă întrebare: „oare, în toți acești ani au existat situații adiacente acesteia, care se înscriu și în cealaltă postură (în calitate neprofesionalizată)?”.

Excursiile, taberele de ecologie a căror număr se situează dincolo de jumătatea anilor de serviciu, din postura de organizator, nu de participant, se grăbesc să se așeze primele în acest inventar.

Sunt urmate într-o totală înghesuială, aleatorie, de multe altele: referate și comunicări științifice (ce depășesc numărul anilor de serviciu), editarea de manuale școlare, cercurile de artă fotografică, publicistică, Universitatea Populară din Beiuș, scenarii de programe artistice și așa mai departe (cele din ceața uitării).

5. O primă concluzie: **Ursita** ce a venit din afara sa, din tradiția străveche a centrului de cultură – Beiușul de altă dată – s-a întâlnit, în bună înțelegere, cu vocația, determinarea dăruită de bunul Dumnezeu, domnului Unomo, adică cu **menirea sa**.

6. Se pare însă că problemele omenești ale vieții domnului Unomo au avut nevoie de încă o reconciliere cu destinul său, acel „amor fati”, care, face din ursită, „propria menire”, precum spune Dicționarul de Filozofie Larousseau.

Acest lucru s-a întâmplat, și încă se întâmplă, sub guvernarea harului divin, după 1992, când domnul Unomo și-a început „ucenicia” în ceea ce se numește misionarism laic, care se înfăptuiește „în calitate neprofesionalizată”, pentru care nu există instituții de învățământ, motiv ce face ca **misionarismul laic** să nu fie o profesie ci o misiune izvorâtă din cunoașterea și trăirea evangheliilor.

Domnul Unomo încearcă și în domeniul acesta o „contabilizare” retrospectivă, într-un înțeles mai larg a misionarismului. Dincolo de propagarea creștinismului (DEX) ori a confesiunii greco-catolice, domnul Unomo consideră misionarism propagarea evangheliilor prin fapte în comunitatea în care trăiești.

Pe lista enumerărilor se înscriu: participarea activă la pelerinaje, în ritmicitate aproape anuală, expuneri lunare în cadrul Reuniunii Mariane, participarea activă la toate activitățile Reuniunii Mariane ori alte activități din parohie ori protopopiat, propagarea, popularizarea cunoștințelor despre istoria greco-catolicismului, prin publicistică și alte activități de misionarism laic. Încheind în felul acesta fraza ultimă, domnul Unomo regretă absența unei discipline conștopiste în comportamentul său, care ar fi permis o enumerare mai aproape de realitate.

Mai importantă decât această enumerare, care răspunde la întrebarea „în ce calitate?”, este încercarea

(continuare în pag. 8)

Adunarea Eparhială a Episcopiei Greco-Catolice de Oradea

La Sanctuarul Eparhial s-au desfășurat marți, 4 februarie 2020, lucrările Adunării Eparhiale a Episcopiei Române Unite cu Roma, Greco-Catolice, de Oradea. Lucrările au fost deschise de către Preasfințitul Părinte Virgil, episcopul greco-catolic de Oradea, printr-un salut de bun venit și o reflecție spirituală.

În reflecția spirituală Preasfinția Sa a vorbit despre „Mulțumire” ca și despre cea mai puternică armă prin care ne raportăm la ceilalți și despre „Preoție” ca și misiune perpetuă. Ierarhul a mulțumit preoților pentru responsabilitatea asumată „Că vă dăruieți Domnului, credincioșilor și familiei. Vă mulțumesc pentru mărturia și perseverența în viața sacerdotală, pentru că slujiți zilnic Sfânta Liturghie. Vă mulțumesc pentru că sunteți aproape de săraci, pentru munca pe care o faceți zilnic în poporul lui Dumnezeu”.

În continuare, părintele vicar general, Mihai Vătămănelu, a prezentat darea de seamă pe anul 2019, precum și activitățile desfășurate în sectorul Pastorației adulților și familiilor, a Departamentelor pentru Cultură și Educație, Social Caritativ, Administrație, Mass-Media. Părintele vicar responsabil cu preoții, Antoniu Chifor, a prezentat activitățile desfășurate în cursul anului trecut de către Departamentul pentru Cler, în special exercițiile spirituale pentru preoți și preotese.

Au fost de asemenea evidențiate principalele evenimente ale anului 2019 printre care Vizita „Ad Limina” a episcopatului român la Roma, Vizita Sfântului



Părinte Papa Francisc în România și Beatificarea Episcopilor Martiri Greco-Catolici, Jubileul de 25 de ani de preoție pentru 20 de preoți și a celor 25 de ani de episcopat a Preasfințitului Virgil, dar și vizita Nunțiului Apostolic din România pe teritoriul Episcopiei de Oradea.

În cadrul întâlnirii au luat cuvântul reprezentanții firmelor cu care Episcopia a făcut contract de Prestări Servicii pentru SSM și PSI.

În final a fost prezentat celor prezenți volumul părintelui Gheorghe Turcaș, „Istoria trăită”, în care Sfinția Sa prezintă principalele evenimente din viața de preot trăită atât sub perioada comunistă cât și în libertate. O scurtă prezentare a fost făcută de către părintele Nicolae Bodea, protopop de Șimleu Silvaniei.

Eugen IVUȚ

(urmare din pag. 7)

ÎN CE CALITATE...

de a răspunde împreună (domnul Unomo, subsemnatul și cititorul) la partea a doua din întrebarea pusă în titlul acestei meditații: „cu ce calitate?”.

Încercăm să răspundem privind la un cuvânt folosit în textul de mai sus, cuvântul „activ”.

Participarea activă în acțiunile de **misionarism laic** este departe de postura ascultătorului pasiv, a unui **cuvânt de învățătură** a preotului, ori expuneri, ținute cu ocazia unor activități (de pildă exercițiile spirituale ale Reuniunii Mariane din protopopiatul Beiuș). Participarea activă înseamnă implicarea conștiință și voință (nu „împins de la spate” de rugămintele preotului) în organizarea unor acțiuni. Trebuie să ne ferim ca această activitate (activism) să rămână la nivelul deprinderilor, dobândite mecanic prin simpla repetare. Acest activism trebuie să devină o dorință interioară dominantă, o acțiune morală independentă de părerile potrivnice sau indiferența împrejurului.

Mai întrebăm odată: „Cu ce calitate?”

Răspundem încă odată. Calitatea acțiunilor

noastre trebuie să fie dominate de **convingere**. Să ne încercăm cu ideea **necesității**, a **beneficității** acțiunilor noastre.

Să căutăm, uneori aproape disperați, înfricoșați de perspectiva nereușitelor, modalitățile concrete din realitatea imediată, pavată de multe ori cu indiferența semenilor. Ușor de spus, greu de realizat, se tânguie pesimiștii. Însă, dacă ne ridicăm privirile de la pământ cum ne povățuia Papa Francisc, vom fi capabili să căutăm și să găsim **interesul** semenilor. Să fim pregătiți să-i **surprindem** (încă o povață de la sfântul Părinte Papa Francisc).

Cum să-i surprindem?

Prin **alegerea imprevizibilă, chiar năstrușnică, a subiectelor de comunicare** și a **locului comunicării** care nu trebuie să fie numai spațiul bisericesc. Poate fi spațiul profesional, geografia spațiului liber și chiar ceea ce numim „la un pahar de vorbe”.

Condiția și în același timp răsplata tuturor acestor acțiuni este precum spunea părintele Zima, protopopul de Beiuș, în cuvântul său de învățătură, „să-l atingem pe Dumnezeu, nu doar să ne învârtim în jurul Său”.

Lansare de carte - Istoria trăită -

Un eveniment editorial inedit s-a petrecut în incinta bisericii greco-catolice „Adormirea Maicii Domnului” din Oradea, la finalul Adunării Eparhiale a Episcopiei Greco-Catolice de Oradea.

Ne aflăm în fața unei apariții editoriale așteptate și dorită de către comunitatea noastră greco-catolică nu doar pentru că ne vorbește despre pr. Vicar Gheorghe Țurcaș pe care toți îl iubim și-l prețuim, dar și pentru că sunt pagini din istoria concretă și zbuciumată a unui preot, viața sa, dar și a unei comunități greco-catolice trecute prin toate acele intemperii și greutăți ale anilor '90. Avem în față o carte între filele căreia putem găsi prototipul fiecăruia dintre noi, care adaptat la propria situație și experiență oarecum ne reprezintă.

În cartea de față „Istorie trăită”, autorul nu doar deapănă amintirile și momentele deosebite ale propriei vieți de la colectivizare până la căderea comunismului, dar și istoria „trăită” a sa și a unei comunități greco-catolice. Este un document, un prim document al Bisericii Greco-Catolice locale dinainte și mai-ales de după 1989, din orașul Șimleu și din împrejurimi, pentru că aici autorul prezintă pericolele, riscurile, umilirile și asumarea credinței în acele condiții vitrege în multe dintre comunitățile greco-catolice reînființate pe teritoriul Vicariatului Foraneu al Silvaniei, la reactivarea cărora părintele vicar a fost direct implicat, asumându-și, ca mulți dintre Dumneavoastră, multe riscuri și pericole așa cum veți putea citi de exemplu la pagina 134.

Cartea este structurată în douăsprezece capitole

Și un așa zis al treisprezecelea, pp. 185-344, (cca. 160 de pagini) intitulat anexe care conține documente și fotografii inedite, din viața, și activitatea părintelui vicar, cât și documente inedite legate de biserica noastră începând din anul 1990 până la pensionare. O altă categorie o constituie diferitele și multele adrese înaintate către diferite instituții ale statului, locale și centrale, documente prin care părintele împreună cu curatoratul cereau drepturile legale ale bisericii greco-catolice.

Într-un proces verbal din 22 iunie 1990, aflat la pagina 198, se poate citi: „în urma discuțiilor purtate ... Se propune ca serviciul divin să se facă în mod alternativ cu biserica ortodoxă, până la soluționarea definitivă



a cauzei, în zilele de duminică și sărbători după un program stabilit convenabil ambelor culte”. Acesta a fost spiritul cu care a pornit Biserica Greco-catolică în anii '90, dar care de cele mai multe ori a fost distorsionat și prezentat cu totul altfel.

Avem în față o mărturie, evenimente trăite, tocmai de aceea cartea are o valoare majoră, pentru că nu prezintă chestiuni abstracte sau interpretări făcute la birou, ci viața unui om cu seninătatea și furtunile ei.

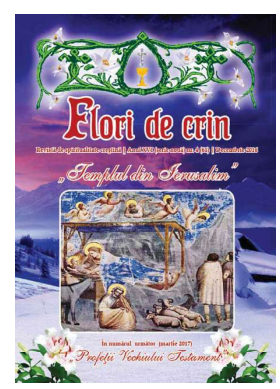
Citind această carte mi-am dat seama că, cu toate rănilor ce i-au fost provocate autorul încearcă să facă o lectură a evenimentelor fără părtinire, fără atac la persoană, dar încercând în același timp să surprindă evenimentele pentru a nu rămâne pradă uitării, și pentru a putea să construim viitorul pe adevăr.

Vă invit nu numai să citiți, ci să oferiți cartea „Istorie trăită” copiilor Dumneavoastră, pentru că valoarea acestei cărți crește odată cu trecerea anilor. Peste câțiva ani ei vor fi cei mai doritori să cunoască ce a fost cu adevărat comunismul, ce a însemnat trecerea spre democrație, care a fost tumultul anilor '90, și cum s-a ajuns la ce trăim astăzi și la ce vor trăi ei peste ani, iar cartea de față parcurge toate aceste momente ale istoriei recente, înmănunchiate desigur într-o „Istorie trăită”.

Pr. Nicolae BODEA

Duminica Presei

În fiecare an, a treia Duminică a Postului Mare (**22 martie 2020**) este dedicată presei creștine. În acest sens, tasul duminicii respective este centralizat la Episcopie, urmând ca acesta să fie folosit în vederea editării revistelor Eparhiei de Oradea. Tot în acest context precizăm că toți credincioșii noștri sunt rugați să acorde o mai mare atenție presei creștine, citirii și difuzării acesteia, chiar ajutorării ei, în măsura care se poate, pentru că ea, presa, face parte din actul de informare și cunoaștere necesar unui bun credincios.



DECADA DE RUGĂCIUNE PENTRU UNITATEA CREȘTINILOR

La Oradea s-a desfășurat *Decada de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor*, având în vedere că Biserica Baptistă maghiară s-a alăturat celorlalte nouă culte creștine implicate deja în *Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor*. Împreună în rugăciune au fost: *Biserica Ortodoxă, Biserica Romano-Catolică, Biserica Evanghelică-Lutherană, Biserica Penticostală, Biserica Baptistă maghiară, Biserica Unitariană, Biserica Betania, Comunitatea Evreilor Mesianici, Biserica Reformată și Biserica Greco-Catolică*. De mai bine de un secol evenimentul aduce alături, atât în postură de gazde, cât și de invitați, reprezentanții precum și credincioșii cultelor creștine din întreaga lume.

Evenimentul a debutat la Oradea prin implicarea tinerei generații în "Seara tinerilor". Acesta este al treilea an consecutiv de când se are în vedere o seară dedicată în mod special tinerilor, într-o manifestare gândită anume încât să îmbine în mod atractiv toate domeniile de interes ale acestora, respectiv rugăciune, muzică, utilizarea telefonului mobil în mod constructiv, comunicarea, jocul, dansul, surprizele și degustatul de bunătați într-o atmosferă de adevărată comuniune, pentru a petrece un timp de calitate și a se bucura împreună.

Laura OLOGU



Începutul Decadei de Rugăciune



A patra zi - Biserica Unitariană



A doua zi - Biserica Evanghelică-Lutherană



A cincea zi - Biserica Penticostală Tabor



A treia zi - Biserica Betania



A șasea zi - Sinagoga Evreilor Mesianici



A șaptea zi - Biserica Ortodoxă cu Lună



A opta zi - Biserica Reformată „Orașul Nou”



A noua zi - în Biserica Baptistă maghiară



A zecea zi - în Biserica ”Sfântul Nicolae”

În acest an, cuvântul de învățătură în Biserica Unitariană a revenit reprezentantului Comunității Evreilor Mesianici, domnul manhig Doru Prescure Avner. Iată o parte din acest mesaj:

”Și barbarii care locuiau acolo, ne-au arătat mare milă...” Termenul milă în aramaică este rachme și este aproape identic cu cel ebraic rachamim care este la plural. Dar esența este aceeași. Nu trebuie să fie credincios cineva ca să fie bun. Să fie milos, să fie gata de ajutor chiar și unui străin. Chiar și celor cu altă orientare spirituală sau fără orientare spirituală. Față de alte etnii sau tipuri de oameni. Unii mai amabili, alții mai dificili chiar și când este vorba de interesul sau ajutorarea lor. Intenția bună există în om de când a fost creat, însă de la căderea în păcat am acumulat și intenția rea, cruzimea și răutatea. În limba ebraică intenția bună se numește: yetzer ha'tov, iar intenția rea se numește: yetzer ha'ra. În foarte multe cazuri vedem că necredincioșii, atei sau cei care se declară a fi dușmanii crezului în Adonay Elohim și în Adon Yeshua HaMashiach. Acest lucru se datorează celor două motive majore: 1. Cei dintr-o categorie țin unii la alții și în general la viață crezând că după aceea nu mai este nimic. 2. Alții cred, că dacă sunt buni vor merita să petreacă veșnicia într-un loc bun. Pe lângă altele, acestea sunt cele două motivații majore din spatele atitudinii lor.

Noi însă știm din Scripturi că nimeni nu poate face atâta bine încât să merite ”Raiul”. Împărăția Sa este în veșnicie, pentru a o merita nu există atâtea fapte bune câte s-ar putea face în cca 80-90 de ani de viață pământească încât să echivaleze cu ceva ce are o valoare veșnică. Nici dacă omul din clipa nașterii sale și până ce moare ar face doar fapte bune. Al doilea motiv pentru care prin puterile proprii nu se poate intra în Împărăția Cerurilor este problema păcatelor. Păcatele nu se iartă și nu se șterg sau anulează prin fapte bune. Iar de păcătuit toți oamenii au păcătuit. De aceea, Creatorul a stabilit ca sacrificiul Fiului Său să fie ispășirea și astfel singura soluție de iertare a păcatelor pentru a ajunge în Împărăția Sa.

Cu toate acestea, deși motivația credinciosului este diferită de cel a necredinciosului, bunătate și milă și noi trebuie să avem chiar și față de dușmani. Adon Yeshua HaMashiach spune: ”Binecuvântați sunt cei miloși pentru că ei vor avea parte de milă.” Această afirmație sună ca o promisiune foarte bună. Însă Yaakov ha'shaliach face o afirmație în scrisoarea sa pentru credincioși care nu mai pare a fi o promisiune roză ci un avertisment foarte serios. Și care sună astfel: ”Fiindcă judecata va fi fără milă față de cel ce n-a arătat milă.” Yaakov 2:13. Cu alte cuvinte, noi credincioșii trebuie să arătăm milă mult mai mult decât o fac necredincioșii. Pentru că El ne-a chemat să fim lumina lumii. Dacă lumina noastră nu o va întrece pe a lor atât ca sursă, cât și ca motivație dar și ca intensitate, atunci ei nu vor veni la Lumina adevărată.

Octava de Rugăciune Ecumenică pentru Unitatea Creștinilor

În după-amiaza zilei de duminică, 26 ianuarie 2020, Biserica Greco-Catolică „Sfinții Trei Ierarhi” din Beiuș a încheiat local Octava de Rugăciune Ecumenică pentru Unitatea Creștinilor.

An de an, la invitația adresată tuturor bisericilor și comunităților ecleziale locale de către parohul greco-catolic, răspund prin prezență și concelebrare ecumenică unii confrăți slujitori din diferitele comunități confesionale din Beiuș. În acest an au răspuns chemării: parohul Bisericii Romano-Catolice, părintele Jitaru-Sel Anton, parohul Bisericii Reformate, părintele Reman Alexa-Ștefan, și reprezentantul Bisericii Creștine Independente (de orientare pentecostală) „Sfânta Treime”, pastorul Lucaci Călin. Alături de acești reprezentanți ai diversității confesionale fraterne au fost prezenți și preoți greco-catolici cu enoriași din parohiile învecinate, alături de gazda, protopopul locului, părintele paroh Zima Gheorghe-Zorel.

După salutul parohului, au fost rostite ectenia și rugăciunile de început, în mod alternativ de toți slujitorii prezenți, respectiv s-a dat citire textului biblic care cuprinde tema acestui an: „Ne-au arătat o bunăvoință neobișnuită” (Fap 28,2). În momentul următor, reprezentanții cultelor au salutat mulțimea prezentă și au prezentat un cuvânt de învățătură, respectiv și-au exprimat dorința și disponibilitatea unei comuniuni prin rugăciune și a unei bune conviețuiri creștine-civice. Acest mesaj eclezial comun a însoțit mărturia prealabilă a unui laic prezent, un ortodox dintr-o familie mixtă, în persoana domnului primar Mlendea-Calus Petru, care asemenea, prin statutul său, sublinia importanța



unei bune colaborări în societatea urbană locală.

Între aceste mesaje, corul greco-catolic „Ioan Bușiția” în colaborare cu corul municipal „Beiusensis”, pregătiți de un dirijor comun – Boldiș Zoltan, un grup de copii ai Bisericii Reformate, și o tânără a parohiei gazde, au încântat și animat mulțimea cu cântece religioase.

După rostirea în comun a „Cezului” și a rugăciunii „Tatăl nostru”, respectiv după primirea binecuvântărilor finale, întregul popor creștin a cântat „Frați creștini din lumea întreagă...”.

Acest moment de fraternitate este așteptat cu entuziasm și trăit cu bucurie an de an de creștinii beiușeni, într-o singură zi din perioada octavei, în ospitalitatea aceleiași parohii greco-catolice din Beiuș. „Ne bucurăm a fi aici prin slujirea noastră, în unitatea din diversitate, un instrument al împăcării între oameni”.

Carmen ZIMA

Rugăciunea pentru Unitatea Creștinilor la Stânceni

Ca în fiecare an în Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor, vocația ecumenică a Schitului carmelitan de la Stânceni și-a aflat împlinirea printr-o întâlnire la schit. În jur de cincizeci de credincioși de diferite confesiuni, însoțiți de preoți, au fost prezenți la programul stabilit în acest an. Cum apropierea ecumenică între creștini presupune cunoaștere reciprocă și deschidere față de valorile creștine pe care celălalt le trăiește, și în acest an întâlnirea a debutat cu o conferință în cadrul căreia au fost prezentate două teme.

Părintele arhimandrit Cornel Dârle, preotul schitului, a vorbit despre activitatea în plan ecumenic a grupului de lucru teologic mixt catolic-ortodox „Sf. Irineu” și despre situația prezentă a dialogului oficial catolic-ortodox. Ana-Maria Răducan, expert la Institutul Levantului (București), a prezentat activitatea Sfântului Simeon Noul Teolog din perspectiva elementelor biografice care permit receptarea mesajului ecumenic în scrierile și viața acestui sfânt. În continuarea întâlnirii am celebrat cu toții (protestanți, ortodocși, romano-catolici, greco-catolici)



în biserica schitului vecernia oficiată de părintele greco-catolic Aurelian Băcilă (din Târgu Mureș) cu un cuvânt al preotului romano-catolic Ciprian Iosif Scheianu (Stânceni) și cu participarea prin cântările vecerniei a preotului ortodox Adrian Stoian (Toplița).

Întâlnirea s-a încheiat la trapeză cu o gustare partajată de cei prezenți într-o atmosferă fraternală și convivială, motiv de speranță în dorita unitate în rugăciune a creștinilor.

Pr. Adrian LUNG

Seară de Rugăciune Ecumenică în Parohia Poiana

Parohia Greco-Catolică Sfântul și Marele Mucenic Gheorghe, din localitatea Poiana, județul Bihor, a avut deosebita plăcere de a invita credincioșii și reprezentanții mai multor culte creștine din localitate, la o seară de rugăciune ecumenică, duminică, 26 ianuarie a.c. Tema propusă spre meditare din partea bisericilor din Malta, în acest an, a fost din cartea Faptele Apostolilor 28, 2. „Ne-au arătat o bunăvoință neobișnuită”.

La acest moment de închinare au participat: Pr. Vasile Todeanu – preot al comunității greco-catolice din localitate, Pr. Liț Demian Gheorghe – de la Biserica Sfinții Mihail și Gavril din Marghita, Erös Belo – din partea parohiei Reformate din localitate, Hiri Iosif – pastorul comunității baptiste de limbă maghiară din Marghita, și pastorii comunități penticostale – Bozga Octavian și Duca Adelin, împreună cu comunitățile pe care le păstoresc.

Fiecare slujitor a transmis un mesaj de încurajare și binecuvântare asupra Bisericilor adunate, după exemplul Sfântul Apostol Pavel, care a cerut din partea lui Dumnezeu, Să-și întindă brațul său cel nevăzut, plin de alinare asupra celor care se aflau în barca care a naufragiat. Ei, în acele momente erau într-o singură barcă, de diferite naționalități, din diferite clase sociale, dar această furtună de pe mare îi unește pentru a deveni una în suferință. Azi, creștinismul nu mai este unit în marea Corabie a lui Cristos, este despărțit în mai multe Bărce,



dar fiecare dintre Ele, privesc spre Singurul liman, către Acela care are putere de a liniști vântul și marea, conducându-ne pe calea cea strâmtă, care duce la El.

Pe parcursul serii de rugăciune, gazdele și corul bisericii penticostale au adus laudă lui Dumnezeu prin diverse cântări religioase.

Un gând de recunoștință pentru prezența slujitorilor în mijlocul comunității greco-catolice, a fost adresat oaspeților de către ipodiatonul Timoș Florin, mulțumindu-le pentru disponibilitatea mărturisirii Lui Cristos.

Octavă de rugăciune pentru unitatea creștinilor, a fost celebrată cu o săptămână înainte și în comunitatea Penticostală din localitate.

Părintele greco-catolic Gheorghe Mangra și evreii

La Oradea, părintele Gheorghe Mangra, administratorul Seminarului Greco Catolic din acea vreme, îi ajuta pe evrei să scape de tortură. Astfel a ajutat și pe familia brutarului Steiner, care era împreună cu soția lui și cei doi copii, Robert, de 12 ani.

Împreună cu profesorul Emil Maxim, acesta a ascuns mai mulți copii în seminar, până când aceștia erau duși de călăuze peste graniță, în România. Culmea, operațiunea se desfășura sub nasul unor ofițeri SS care își amenajaseră în clădirea seminarului un spital propriu, păzit de o santinelă. Fugarii erau introduși, însă, prin sacristia capelei...

Povestea salvării familiei Steiner a fost spusă în cartea „Szökés a gettóból” (Zbor din ghetou) chiar de Robert (foto), acum în vârstă de 81 de ani, stabilit în Israel. Băiatul brutarului și-a schimbat numele în Reuven Tsur și este scriitor și profesor de literatură ebraică. „Întrucât tatăl meu aprovizionă cu pâine și seminarul, îl cunoștea pe directorul administrativ. Îl chema Mangra și avea vârsta undeva peste 30 de ani. (...) Spre surpriza noastră neplăcută, seminarul era înțesat de soldați. A încercat să ne liniștească: «Nu fiți îngrijorați! Tocmai din cauza prezenței lor aici nu vă va căuta nimeni»”,



povestește Reuven Tsur.

Supraviețuitorul își amintește cu câtă bunățate i-a ajutat Mangra. „Ne aștepta deja, a deschis imediat poarta și l-a îmbrățișat pe tatăl meu. Deja avusese grijă de tot, ne-a procurat pentru toți acte false”. Refuzând orice răsplată, Mangra l-a trimis chiar pe fratele său, Dumitru, să-i călăuzească pe cei patru în România, prin Băile 1 Mai. Ulterior, Gheorghe Mangra a devenit preot greco-catolic și a fost persecutat de comuniști fiind condamnat chiar la închisoare. După executarea pedepsei, a trăit la Oradea până în anii 2000.

Biroul de presă

Părintelui Florian Gui și-a încheiat misiunea în România

La Sărbătoare Întâmpinării Domnului, comunitatea parohială „Duminica Tuturor Sfinților” din Oradea a trăit două momente prilejuite de încheierea misiunii părintelui Florian Gui, parohul comunității și începerea misiunii părintelui Ugo Bozzi, ca noul paroh.

Sfânta Liturghie de mulțumire pentru toată activitatea desfășurată cu atâta rod de către părintele Florian Gui a fost oficiată de către Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, alături de părintele vicar general Mihai Vătămănelu, părintele vicar cu preoții Antoniu Chifor și un sobor de preoți.

În cuvântul de învățătură ierarhul a subliniat importanța dăruirii, „a dăruirii de sine și prin dăruire înțelegem cât de bine putem să fim noi înșine, să nu pierdem nimic și să ne îmbogățim prin ceilalți”. Bogata activitate desfășurată de părintele Florian Gui în cadrul Episcopiei Greco-Catolice de Oradea, a parohiei „Duminica Tuturor Sfinților”, a Liceului Don Orione a fost reliefată de către Preasfinția Sa Virgil, amintind faptul că părintele Florian a fost un model de slujire, care va pleca într-o nouă misiune în Italia. „Vă mulțumesc părinte pentru tot ce ați făcut, pentru că ați știut să fiți dar și să vă dăruieți nouă. Părintele Florian a fost unul care a știu să slujească și a știut să se dăruiască, a știut să primească și a știut întotdeauna să fie aproape de toți cei care au avut nevoie”.

La finalul Sfintei Liturghii au fost sfințite lumânările după care ca semn al prețuirii pentru râvna și dărnicia arătată față de Biserică și mărturisirea credinței creștine prin cuvânt și fapte bune Părintelui Florian Gui i-a fost oferit Ordinul „Fericitul Episcop Valeriu Traian Frențiu”. Mai apoi a fost citit decretul de numirea al noului paroh, părintele Ugo Bozzi, aflat a treia oară în misiune în România.

Cuvinte de mulțumire au fost rostite de către părintele Felice Bruno din partea Congregației „Don Orione” și părintele Mihai Fechetă care a mulțumit părintelui Florian pentru munca depusă în toată activitatea Sfinției Sale.

Fiind inițiatorul pelerinajului anual pe jos al tinerilor de la Bădăcin la Sighet în cinstea martirilor, în continuare vă prezentăm mulțumirea tinerilor adresată părintelui Florian:

Drumul parcurs an de an pe jos de la Șimleu la Sighet... este drumul care ne-a învățat răbdarea, ne-a învățat jertfa, ne-a învățat istoria, ne-a învățat bucuria. Este drumul pe care, cu siguranță, L-am întâlnit pe Dumnezeu și ne-am apropiat de El....este drumul care



© Eugen Ivuț

a legat prietenii adevărate.

După 20 de ani de pelerinaj îi mulțumim părintelui Florian Gui pentru dăruirea sa, pentru dragostea sa, pentru răbdarea sa, pentru organizarea "milimetrică", în detalii a fiecărui drum! Suntem recunoscători pentru fiecare zi și fiecare noapte pe care și le-a dedicat acestui pelerinaj!

Din 2000, an de an, timp de zece zile ne-am rugat pentru beatificarea martirilor bisericii catolice și Dumnezeu a răspuns rugăciunilor noastre într-un mod atât de frumos, prin venirea Papei Francisc în România tocmai pentru beatificarea celor Șapte Episcopi Martiri Greco-Catolici!

Dumnezeu l-a inspirat pe părintele Florian să organizeze acest pelerinaj...care sperăm să aducă în continuare multe roade plăcute Lui! Părintele ne-a spus dintotdeauna că ne rugăm de fapt pentru niște Sfinți și că Cimitirul din Sighet, acea groapă comună, este un pământ sfânt! Așa că, acum, cu atât mai mult, pelerinajul trebuie să continue! Ne rugăm unor Sfinți recunoscuți de către întreaga biserică!

Părinte Florian, ne dorim să ne fiți alături, indiferent de locul în care vă veți continua misiunea!

Vă asigurăm că sunteți în rugăciunile noastre, în inimile noastre, în gândurile noastre!

Dumnezeu să binecuvânteze opera pe care ați creat-o în România și să binecuvânteze noua d-voastră misiune! Sunteți mereu așteptat cu mult drag acasă, mai ales de către pelerini și de către cei care iubesc pelerinajul!

...vorba d-voastră: "Nu ne-ar ajunge nici 2 Tera pentru a crea un album cu fotografiile făcute în 20 de ani de pelerinaj!". Prin urmare, cele mai multe amintiri ne rămân în inimi !

Vă mulțumim!

Cu dragoste, pelerinii.

Eugen IVUȚ

Ziua Vieții Consacrate, sărbătorită la Oradea

Sărbătoarea Întâmpinării Domnului este prilej anual de sărbătoare a vieții consacrate, o zi ce leagă rugăciuni intense pentru a-i mulțumi Domnului pentru darul vieții călugărești în Biserică. La inițiativa Papei Ioan Paul al II-lea, persoanele consacrate sunt sărbătorite în Biserica Catolică pe data de 2 februarie. „Viața consacrată, profund înrădăcinată în exemplul și în învățătura lui Cristos Domnul, este un dar al lui Dumnezeu Tatăl făcut Bisericii lui prin Spiritul Sfânt. Profesiunea sfaturilor evanghelice are darul de a face ca trăsăturile caracteristice ale lui Isus – curat, sărac și ascultător – să devină „vizibile” în mijlocul lumii în mod exemplar și permanent, iar privirea credincioșilor este chemată să se întoarcă spre misterul împărăției lui Dumnezeu, care acționează deja în istorie, dar care așteaptă să-și dobândească deplina dimensiune în ceruri”, scria Ioan Paul al II-lea în documentul „Vita consacrată” din anul 1996.

La Oradea, Ziua Mondială a Vieții Consacrate a fost sărbătorită pe data 1 februarie, cu o zi înaintea praznicului, în organizarea Episcopiei Romano-Catolice. La invitația Preasfințitului László Böcskei, persoane consacrate de pe teritoriul Diecezei Romano-Catolice, respectiv al Eparhiei Greco-Catolice, au participat la un moment de întâlnire, de rugăciune comună, de edificare spirituală, de înfrățire – care a avut loc la Episcopia Romano-Catolică. La eveniment a luat parte și Preasfințitul Părinte Virgil Bercea, episcopul greco-catolic al locului.

În cadrul întâlnirii, după momentul de cunoaștere elevii ai Liceului Romano-Catolic și Greco-Catolic „Iuliu Maniu” au fost actorii a două piese de teatru. Elevii Liceului „Iuliu Maniu” însoțiți de către doamna director Antonia Monica Nica și profesorii coordonatori, au prezentat o piesă având ca temă Chemarea Divină, o piesă plasată în viața unui licean, într-o școală confesională, un teatru în teatru, creat și jucat de elevii și profesorii noștri.

În miezul zilei, Sfânta Liturghie a fost celebrată în rit latin în Bazilica romano-catolică ce poartă hramul „Ridicării la cer a Preacuratei Fecioare Maria”. Cuvântul de învățătura a fost ținut în limba maghiară de către



Preasfințitul László Böcskei și în limba română de către Preasfințitul Virgil Bercea. Ierarhul greco-catolic a subliniat două lucruri esențiale care trebuie să le aibă persoanele consacrate: darul și slujirea. De asemenea călugărilor și călugărițelor prezente le-a fost adresată încurajarea „de a crede cu tărie că ele sunt acele flori semănate în lume de Dumnezeu pentru ca lumea văzându-vă să creadă în Domnul”.

În Biserica Catolică, anul 2015 a fost dedicat în întregime vieții consacrate. La încheierea lui, pe 2 februarie 2016, Papa Francisc expunea darul vieții consacrate într-o predică ce puncta aspecte deosebit de graitoare din misterul sărbătorii Întâmpinării Domnului. „În fața privirii noastre este un fapt simplu, umil și mare: Isus este dus de Maria și Iosif la templul din Ierusalim. Este un prunc ca atâția alții, ca toți, dar este unic: este Unicul Născut venit pentru toți. Aceasta este icoana pe care Evanghelia ne-o oferă la sfârșitul Anului Vieții Consacrate. (...) Consacrații și consacratele sunt chemați înainte de toate să fie bărbați și femei ai întâlnirii. Cine trăiește această întâlnire devine martor și face posibilă întâlnirea pentru alții; și se face și promotor al culturii întâlnirii, evitând autoreferențialitatea care ne face să rămânem închiși în noi înșine. Toate formele de viață consacrată, fiecare după caracteristicile sale, sunt chemate să fie în permanentă stare de misiune, împărtășind „bucuria și speranța, tristețea și angoasa oamenilor de azi, mai ales ale săracilor și ale tuturor celor care suferă”.

Eugen IVUȚ

Colectă specială



Asociația Caritas Eparhial Oradea a ales ca zi specială a carității noastre comunitare duminica „Samariteanului Milostiv”, zi în care s-a organizat o colectă specială. Tasul din data de 11 noiembrie 2019, duminica „Samariteanului Milostiv”, a fost predat asociației. Se cuvine să facem o corectură. În numărul din luna decembrie al revistei, din motive obiective, nu am trecut **Parohia Izvoarele**, cu suma de **291 lei**, **Parohia Craidorolt**, cu suma de **93 lei** și **Parohia Haieu**, cu suma de **600 lei**.

Vă mulțumim pentru înțelegere.

Pr. Olimpiu TODOREAN

A trecut la Domnul Părintele Pop Gheorghe Vasile

Părintele Gheorghe Vasile Pop (Geo), s-a născut la Ardușat, județul Maramureș în 17 decembrie 1953, a fost hirotonit la Baia Mare de către Cardinalul Lucian Mureșan la data de 29 iulie 1990, nași de hirotonie fiindu-i chiar Preasfințitul Virgil Bercea, pe atunci preot. Sfânta Liturghie a fost oficiată în parcul din Baia Mare.

Ani la rând a slujit la Parohia nr. 1 din Oradea alături de părintele Iosif Bălint, în Capela amenajată în Sala festivă a Liceului Greco-Catolic, mai apoi preot în Spania și în final a slujit în Parohia „Sfânta Treime” din Nufărul – Oradea.

Era prezent mereu în mijlocul credincioșilor pe care îi păstorea, iar credincioșii i-au fost mereu alături, mai ales în ultima parte a vieții când problemele de sănătate s-au agravat, ei au fost mereu alături de părintele Geo în rugăciune.

Credincioșii parohiei care a fost văduvită într-o perioadă foarte scurtă de timp de doi preoți care au slujit cu devotament aici, părintele Nica Mircea și Gheorghe Pop, au înălțat rugăciuni Domnului pentru odihna sufletului lor.

În veci pomenirea lui!



A trecut la Domnul Părintele Boța Mircea

În după amiaza zile de 12 februarie 2020, a trecut la Domnul Părintele Mircea Boța. Părintele Mircea s-a născut la 19 mai 1969, hirotonit preot în 6 martie 1994 de către Preasfinția Sa Vasile Hossu și instalat ca preot paroh în parohia Ioaniș, Bihor. A deschis trei parohii în protopopiatul Beiuș: Ioaniș, Grădinari și Fiziș. Între anii 2010-2018 a fost Inspector fond forestier al Episcopiei Greco-Catolice de Oradea. A construit biserica din Ioaniș. În 8 septembrie 2019, alături de alți confrați preoți a celebrat împlinirea a 25 de ani de slujire ca preot, în Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea.

„Pentru aceasta Te rugăm, Doamne Dumnezeu nostru, robului Tău părintele Mircea care a fost împreună-slujitor cu noi și a adormit în nădejdea învierii vieții celei veșnice, fă-i odihnă în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacob. Și precum l-ai pus pe dânsul pe pământ slujitor în Biserică, așa îl arată și în altarul Tău cel ceresc, Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie, primește-l neosândit și în mărirea Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viața lui pe pământ, și ieșirea vieții lui fă-o ca o intrare între dreptii Tăi cei sfinți și numără sufletul lui cu toți care din veac au bineplăcut Ție”.

În veci pomenirea lui!



A trecut la Domnul părintele diacon Muste Gheorghe

În noaptea de 16 spre 17 februarie 2020, după o grea suferință, a trecut la Domnul părintele diacon Gheorghe Muste din Zalău. Părintele diacon s-a născut în anul 1965, a fost căsătorit având șase copii și aparținea de Parohia „Sfânta Familie” Zalău. În perioada 1980-1984 a fost elev al Liceului Industrial nr 1 din Zalău. A urmat cursurile Facultății de Teologie Greco-Catolică, din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” a Departamentului Oradea, în perioada 2009-2013; iar cursurile de master în perioada 2013-2015. A fost hirotonit diacon de către Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea la 19 martie 2017.

„Cel ce Te ai arătat din Fecioară, Mântuitorul meu, ai mărit fecioria; de aceea cetele fecioarelor, aprinzându și candelile, cântă Ție, dorind mărirea Ta. Deci, precum pe acelea, așa și pe robul Tău învrednicește l să intre în cămara Ta cea dumnezeiască, cu rugăciunile curatei Fecioare, binecuvântata Maica Ta, care Te a născut fără prihană, și cu ale tuturor sfinților Tăi, Iubitorule de oameni”.

În veci pomenirea lui!



Exerciții spirituale pentru familii

În perioada 14-16 februarie 2020 s-au desfășurat în localitatea Sâmartin, județul Bihor, exercițiile spirituale pentru familii, organizate de Eparhia Greco-Catolică Oradea, împreună cu Biroul Pastoral, Departamentul Familii - Adulți.

Tema exercițiilor spirituale pentru familii a fost: „A vesti iubirea cu trupul și cu sufletul”. Părintele Vicar General Mihai Vătămănelu și părintele Mihai Tegzeș, responsabil cu pastoriația familiilor, au analizat și dezbătut această temă în patru conferințe.

În prima zi a dezbaterilor, această temă a fost analizată de către părintele Vicar General Mihai Vătămănelu, conferința având ca temă „Iubirea conjugală și viața în Spirit”. A existat și un moment de împărtășire în care cei prezenți au conștientizat faptul că trebuie să acorde o atenție mai mare realității concrete, să nu-și piardă speranța din cauza limitelor și să nu renunțe să caute plinătatea de iubire și de comuniune.

Cea de a doua zi a început cu celebrarea Sfintei Liturghii. Au urmat apoi trei conferințe, prima a avut ca temă „Virtuțile teologale în viața conjugală” și a fost ținută de Părintele Mihai Tegzeș. După momentul de împărtășire a urmat părintele Mihai Vătămănelu cu cea de a doua conferință intitulată „A vesti iubirea cu trupul și cu vorba”. Ultima conferință a avut ca temă „Demiterea sacerdotală, profetică și regească a soților”. Prin intermediul acestor teme s-a subliniat relația rodnică a perechii care devine o imagine pentru a descoperi și a descrie misterul lui Dumnezeu, element fundamental în viziunea creștină a Treimii practică în cele trei virtuți teologale: credința, speranța și iubirea. Ascultând aceste reflecții, cuplurile au înțeles care este rolul căsătoriei, dar și faptul că el, cuplul, devine o imagine pentru a descoperi și a descrie misterul lui Dumnezeu.

Au urmat o serie de discuții pe marginea mai multor aspecte legate de familie precum: „Care este



scopul unei familii creștine?”, „Ce scop avem noi ca familie?” sau „Sunt dispus să fiu Rege pentru soțul, soția mea, pentru copii, pentru a primi pe oricine și oriunde?”, idei prezentate pe larg în cartea „A vesti iubirea cu trupul și cu sufletul” de Renzo Bonetti, carte care a fost distribuită familiilor prezente. Copiii care și-au însoțit părinții s-au bucurat de cântecele și jocurile organizate de Sora Claudia și de Sora Ana.

Sâmbătă seara, Preafințitul Virgil a făcut o vizită familiilor prezente la exercițiile spirituale și în cuvântul pe care l-a adresat a subliniat „bucuria trăirii împreună a soților”. Duminică, Sfânta Liturghie a fost celebrată în biserica parohială din Băile Felix.

Familiiile prezente au comunicat și și-au împărtășit trăiri, experiențe din relația de cuplu, exemple de viață, precum și cuvinte de încurajare pentru cuplurile tinere, pentru a primi haruri prin rugăciune.

Aceste întâlniri au fost interactive, benefice și în același timp eficiente pentru dialogul dintre soți, pentru autocunoaștere, pentru deschidere, pentru ca deciziile luate împreună să-i ajute să lucreze frumos și eficient în „via Domnului”.

Maria BORZ

Hirotesire de lector și ipodiacon

În Duminica Fiului Risipitor, Preașfinția Sa Virgil, Episcopul greco-catolic de Oradea, a slujit în Catedrala „Sfântul Nicolae”, unde l-a hirotesit pe tânărul Anton Butnaru ca lector și ipodiacon.

Anton Butnaru s-a născut la Târgul Frumos pe data de 15.10.1986. După anii de școală generală din comuna Oțeleni, județul Iași, a urmat cursurile liceale la Liceul Teologic Romano-Catolic „Sfântul Francisc de Assisi” din Roman (2002-2006). În perioada 2010-2012 a urmat cursurile de filozofie la Institutul Teologic Romano-Catolic Franciscan din Roman. Între anii 2014-2018 a urmat cursurile Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității „Babeș-Bolyai”, Departamentul Oradea. Din 2018 urmează cursurile masterale „Fundamente creștine ale identității



europene” în cadrul aceleiași Facultăți. Este căsătorit din anul 2017 și are doi copii.

Eugen IVUȚ

Întâlnirea familiilor preoților

Pornind de la premisa că activitatea în grupurile mici aduce multă eficiență în ceea ce privește împărtășirea unor valori comune, idei, strategii de acțiune și că lucrând în grupuri mici fiecare se îmbogățește de la toți ceilalți și toți se îmbogățesc de la fiecare, precum și din dorința de a găsi modalități de dinamizare a activităților pastorale, preoții din Protopopiatul Șimleu Silvaniei au organizat o întâlnire între familiile lor cu soțiile și cu copiii în localitatea Făgetu, județul Sălaj, sâmbătă, 15 februarie 2020.

Participanții au sosit începând cu orele 11.00, fiecare cu darul pe care l-a pregătit pentru acest eveniment care a debutat printr-un moment de rugăciune și o scurtă reflecție a părintelui Nicolae Bodea asupra importanței voluntariatului și mărturiei primite de la Raimondo Ercole prin dedicarea sa personală de 2 ani de muncă voluntară în folosul bisericii. E impresionantă opera acestui om, sigur secundat de participarea multora dintre preoții și uneori de unii credincioși ai Protopopiatului de Șimleu care au crezut în acest proiect, o casă de reculegere, care începe să se concretizeze și să-și arate roadele. A luat cuvântul și părintele Vicar Foraneu al Silvaniei, Gheorghe Țurcaș, care i-a mulțumit Domnului Raimondo Ercole în numele Bisericii Greco-Catolice pentru sacrificiul imens pe care l-a făcut pentru realizarea acestui proiect de suflet și pentru suflet. A fost evidentă mulțumirea și bucuria lui Raimondo pentru că a putut să vadă cu ochii săi un vis în care a crezut că începe să devină realitate. El continuă să creadă că societatea și biserica trebuie să promoveze tinerii, frumosul și întoarcerea la natură și prin natură la Dumnezeu. Nu există o altă cale. Noi, cei mai vârstnici, putem să fim chiar sfinți, dar dacă pe tineri îi lăsăm să se piardă sub ochii noștri ce am realizat?

Această oază de natură aproape neatinsă de om e o binefacere pentru toți, iar căsuța dedicată tinerilor și copiilor sperăm să-i ajute pe aceștia să regăsească aceste valori atât de importante.

Era normal ca această primă întâlnire de comu-



niune să se realizeze cu familiile preoților pentru că în pastorație totul pornește de la comuniunea dintre preoți și mărturia pe care aceștia o dau credincioșilor. Predicarea fără mărturie e ca și trupul fără suflare.

Pe tot parcursul programului atât adulții, cât și copiii s-au bucurat de o zi frumoasă și însorită. Copiii au putut să se joace în voie, au făcut drumeții în mijlocul naturii, prin pădure, până la vale sau până la izvor. Au legat prietenii. Întâlnirea s-a încheiat sub cerul înstelat unde nicio lumină artificială nu poate întina covorul strălucitor plin de stele al cerului.

Regretăm nespus de mult absența unor familii care din motive pastorale nu au putut fi părtașe bucuriei noastre, dar sperăm ca la următoarele întâlniri să poată fi prezenți și să ne bucurăm cu toții.

Valoarea unor astfel de întâlniri este deosebit de importantă, deoarece vocația de preoți, de soții de preoți, viața de familie și nu în ultimul rând cea de părinți au nevoie de a fi întreținute în permanență cu sevă spirituală, cu rugăciune comunitară, cu motivație și entuziasm, iar participarea cu alte familii care împărtășesc aceleași idealuri și aceleași probleme la astfel de activități este benefică și binevenită întotdeauna.

Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru marele dar al comuniunii pe care l-am trăit împreună.

Florica BODEA

Să mergem cu toții!

În fiecare duminică în Catedrala Sfântul Nicolae din Oradea, începând cu ora 12.00, glasurile copiilor se unesc în rugăciune alături de părinți, frați și bunici.

Bucuria revederii este mare, zâmbete, îmbrățișări și mâini împreunate. Alături de părinții Traian Dobrăță și Eduard Roman, în jurul Altarului, rugăciunile lor se înalță către Domnul. Surorile din Congregația Maicii Domnului sunt cele care coordonează activitățile Oratoriului „Maria Imaculată” în fiecare sâmbătă.

Vă invităm cu bucurie în fiecare sâmbătă la Liceul „Iuliu Maniu” (Strada Iuliu Maniu, nr. 5) între orele 14.00 – 17.00, dar mai ales duminică de la ora 12.00, în Catedrala „Sfântul Nicolae”, la întâlnirea cu Isus.

Eugen Ivuț



Seminarul Teologic din Oradea și-a serbat Hramul

Seminarul Teologic Greco-Catolic Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan din Oradea a fost la ceas de sărbătoare, serbându-și Hramul. Pe lângă comunitatea seminarului – seminariști și formatori, la eveniment au participat și profesori ai Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității Babeș-Bolyai Cluj Napoca, instituție la care își urmează cursurile seminariștii, autorități locale dar și prieteni și colaboratori ai seminarului, precum și studenții și elevii din Colegiul Sfânta Familie și Internatul Liceului Greco-Catolic din Oradea.

Celebrarea a avut o însemnătate aparte, întrucât seminariștii au fost admiși la treptele specifice fiecărui an formativ. Seminariștii anului I au fost înveșmântați cu reverenda, semnul vizibil, prin care ei au fost acceptați de biserică drept seminariști, viitori preoți, aflați în formare. Cei din anul al II-lea și-au depus în mod solemn cererea pentru a fi admiși între candidații la diaconat și preotie. Seminariștii din anul al III-lea au fost tunși lectori iar cei din anul al IV-lea au fost hirotesiți ipodiaconi, lectoratul și ipodiaconatul fiind considerate trepte ale clerului minor. Bucuria a fost mai mare deoarece la eveniment au participat și familiile împreună cu o parte din preoții parohi ai seminariștilor.

Serbarea Hramului Seminarului Teologic din Oradea a debutat prin celebrarea Vecerniei Arhieresti în Capela Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan, – a Seminarului, miercuri, 29 ianuarie 2020, la ora 18.00. Ne-am bucurat să avem în jurul nostru pe lângă familiile seminariștilor, acei oameni care muncesc pentru noi în spatele „cortinei”, personalul angajat al instituției. Seara s-a încheiat cu cina din aula magna, a seminarului, la care au participat toți cei prezenți. Vecernia Arhierască de miercuri seara, Sfânta Liturghie Arhierască de joi, 30 ianuarie, precum și toate slujbele de dimineață și seară a săptămânii 27 ianuarie – 02 februarie, au fost transmise în direct la Radio Maria.

Apogeul celebrării hramului a fost, evident, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie Arhierască, celebra-



tă în ziua de 30 ianuarie 2020 în Biserica Seminarului, la ora 17.00. Aceasta a fost precedată de o procesiune solemnă, în care arhiepiscopul și soborul de preoți prezenți, au pornit dinspre Capela Seminarului spre Biserică. La începutul Sfintei Liturghii, seminariștii fiecărui an au fost prezentați de către formatori înaintea arhiepiscopului pentru a fi admiși la treptele specifice.

După încheierea Sfintei Liturghii, animate de Corul Schola Cantorum al Seminarului nostru, condus de Maestrul Radu Ioan Mureșan, a fost oferită o agapă frățească în aula magna a seminarului la care au participat toți cei prezenți. Au fost momente de socializare, de împărtășire și de comuniune fraternă.

Mulțumim tuturor celor care ne-au fost alături fizic dar și celor care s-au unit cu noi în rugăciune. Mulțumim episcopului nostru, PSS Virgil, pentru că ne-a fost și ne este alături, susținându-ne pe calea vocației. Mulțumim părinților prezenți la eveniment și credincioșilor prezenți la bucuria noastră. Mulțumim Radio Maria, pentru susținere și pentru că a făcut posibil ca slujbele noastre să poată fi auzite în toată țara și nu numai. Ne încredințăm încă o dată rugăciunilor dumnea-voastră și vă mulțumim pentru apreciere și susținere!

Patrik Florentin NAGY, Anul III

www.seminaroradea.ro

Biserica din Beiuș și-a sărbătorit Hramul

Enoriașii greco-catolici din Beiuș au împărtășit bucuria sărbătorii hramului bisericii lor, alături de credincioși veniți din parohiile învecinate, respectiv localnici, din partea altor biserici locale. Biserica a fost consacrată sub patronatul spiritual al Sfinților Trei Ierarhi, sărbătoriți în 30 februarie.

Sărbătoarea comunitară a început cu celebrarea Sfintei Liturghii de către preoții din Protopopiatul de Beiuș alături de vicarul judecătoresc al Episcopiei Române Unite cu Roma, Greco-Catolice Oradea, părintele Vasile Iacob Răzvan. În cuvântul său de învățătură a subliniat demnitatea creștină a fiecărui creștin în

parte, dobândită prin înfierea prin Botez, și vitalitatea relaționării cu Dumnezeu, pornind de la acest statut. Prezentarea noastră în fața lui Dumnezeu, în iubire și ascultare față de El, ne va fi un izvor de har și, prin urmare, ne va deschide un drum luminat spre dobândirea Fericirii. Sfinții Trei Ierarhi, protectori ai comunității locale, sunt model și mijlocitori pentru noi, pe drumul nostru comunitar și personal. Cântecul religios ale Corului bisericesc „Ioan Bușția” au acompaniat invocațiile preoților concelebranți, înălțând sufletele spre lauda lui Dumnezeu.

Carmen ZIMA

Diracționați 3,5% în prezent, pentru viitor!



Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică de Oradea, în partenerit cu Asociația Caritas Eparhial Oradea și-au propus construirea unei creșe/grădinițe. Grădinița urmează să fie construită într-un cartier nou al Municipiului Oradea, mai precis în Cartierul Tineretului.

Creșa/Grădinița va fi situată în apropierea viitoarei biserici greco-catolice "Fericitul Frențiu", din cartier, și va avea 3 grupe de copii, urmând să deservească populația din zonă. Estimăm că durata construcției va fi de aproximativ doi ani, creșa/grădinița urmând să fie de un real folos familiilor din cartier, neexistând în acest moment instituții de învățământ în apropiere.



Construim împreună!

3,5% din impozitul pe venit pentru Grădinița Frențiu

Scopul campaniei din acest an este construcția unei creșe/grădinițe în Cartierul Tineretului din Oradea

Fiecare formular adus reprezintă un sprijin pentru îndeplinirea acestui obiectiv.

Atenție!!! Formularul 230 poate fi completat doar de către persoanele fizice care au realizat în anul 2019 venituri din salarii și venituri asimilate acestora, precum și venituri din pensii.

Persoanele fizice care realizează venituri în mod individual sau într-o formă de asociere pot completa Declarația 200.

Formularul 230 trebuie depus la Administrația Financiară, trimis prin poștă sau adus la sediul organizației, str. Mihai Pavel, nr. 3, de luni până vineri, între orele 6.00 - 15.00, caz în care trebuie să semnați și la punctul IV, la împuternicit. În caz contrar nu vom putea depune noi formularul dumneavoastră.

Termen limită de depunere, la Administrația Financiară: **25 mai 2020!**